

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 246/06-15

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 23. augusta 2006 predbežne prerokoval sťažnosť Ing. M. I., K., zastúpeného advokátkou JUDr. M. K., K., ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prerokovanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Krajského súdu v Košiciach v konaní sp. zn. 6 Cb 1/06 (predtým sp. zn. 6 Nc Cb 4/05), a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Ing. M. I. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 24. apríla 2006 doručená sťažnosť Ing. M. I., K. (ďalej len „sťažovateľ“), doplnená podaním z 13. júna 2006 na základe výzvy ústavného súdu č. k. Rvp 661/06-3 z 29. mája 2006, zastúpeného advokátkou JUDr. M. K., K., ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej

republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prerokovanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Krajského súdu v Košiciach (ďalej len „krajský súd“) v konaní sp. zn. 6 Cb 1/06 (predtým sp. zn. 6 Nc Cb 4/05).

Sťažovateľ vo svojej sťažnosti uvádza, že 5. novembra 2004 podal Okresnému súdu Košice II (ďalej len „okresný súd“) žalobu o uhradenie odmeny s príslušenstvom v súvislosti s vlastníckymi právami k zlepšovaciemu návrhu „*Zastrešenie ruských vysokostenných vagónov na prepravu tovaru po ŠRT*“. Návrh na začatie konania bol postúpený vecne príslušnému krajskému súdu, pričom „*Celý rok 2005 sa v merite veci nekonalo. Svoju prvú sťažnosť spolu so žiadosťou na vytýčenie konania som podal 28. 12. 2005*“.

Sťažovateľ vo svojej sťažnosti ďalej uvádza, že na pojednávaní 24. februára 2006 bol nariadený termín ďalšieho pojednávania na 10. máj 2006, ktorý však bol následne odročený na neurčito. Sťažovateľ požiadal listom z 19. apríla 2006 krajský súd o písomné stanovisko k odročeniu termínu pojednávania. Dňa 5. mája 2006 mu bola doručená odpoveď krajského súdu, že zákonná sudkyňa vykonáva pracovnú stáž na Najvyššom súde Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) a jej agenda bude prerozdelená.

Sťažovateľ zastáva názor, že pomalým postupom v danom konaní dochádza k neodôvodneným priet'ahom a obdobiami nečinnosti krajského súdu, pričom na predmetné konanie nadväzuje konanie pred okresným súdom (sp. zn. 27 C 133/03), ktoré bolo prerušené do rozhodnutia vo veci sp. zn. 6 Cb 1/06, ktorú prejednáva krajský súd.

S prihliadnutím na uvedené skutočnosti sťažovateľ v návrhu výroku rozhodnutia (petite) svojej sťažnosti žiada, aby ústavný súd vyslovil, že jeho základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a právo na prerokovanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru v konaní krajského súdu sp. zn. 6 Cb 1/06 (predtým sp. zn. 6 Nc Cb 4/05) bolo porušené. Sťažovateľ žiada zároveň

o priznanie primeraného finančného zadost'učinenia v sume 50 000 Sk a náhrady trov právneho zastúpenia.

II.

V zmysle čl. 127 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných priet'ahov...

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho vec bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o akomkoľvek trestnom čine, z ktorého je obvinený. Rozsudok musí byť vyhlásený verejne, ale tlač a verejnosť môžu byť vylúčené buď po dobu celého alebo časti procesu v záujme mravnosti, verejného poriadku alebo národnej bezpečnosti v demokratickej spoločnosti, keď to vyžadujú záujmy maloletých alebo ochrana súkromného života účastníkov alebo, v rozsahu považovanom súdom za úplne nevyhnutný, pokiaľ by vzhľadom na osobitné okolnosti mohla byť verejnosť konania na ujmu záujmom spravodlivosti.

Ústavný súd si pri výklade práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie veci v primeranej lehote. Z uvedeného dôvodu nemožno v obsahu týchto práv vidieť zásadnú odlišnosť (napr. rozhodnutia sp. zn. II. ÚS 55/98, I. ÚS 28/01, III. ÚS 34/06).

Ústavný súd sťažnosť sťažovateľa predbežne prerokoval na neverejnom zasadnutí podľa ustanovenia § 25 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z.

o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“). Skúmal pritom, či má na jej prerokovanie právomoc, či sťažnosť má náležitosti podľa ustanovení § 20 a § 50 zákona o ústavnom súde, či nie je neprípustná, podaná niekým zjavne neoprávneným alebo oneskorene, ako aj to, či nie je zjavne neopodstatnená.

O zjavnej neopodstatnenosti návrhu možno hovoriť vtedy, keď namietaným postupom štátu nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom orgánu verejnej moci a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú možno preto považovať sťažnosť, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie (I. ÚS 66/98, I. ÚS 140/03, III. ÚS 118/04, III. ÚS 170/06).

Ústavný súd výzvou č. k. Rvp 661/06-9 z 27. júna 2006 požiadal krajský súd o zaslanie spisu sp. zn. 6 Cb 1/06 (predtým sp. zn. 6 NcCb 4/05). Požadovaný spis bol ústavnému súdu doručený 17. júla 2006.

V zmysle ustálenej judikatúry ústavného súdu sa otázka, či v konkrétnom prípade bolo alebo nebolo porušené základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručené v čl. 48 ods. 2 ústavy skúma vždy s prihliadnutím na konkrétne okolnosti posudzovanej veci najmä podľa týchto kritérií: zložitosť veci, správanie účastníka konania a postup súdu v uvedenej veci.

Predmetom konania je žaloba o vyplatenie odmeny za využitie zlepšovacieho návrhu pričom v danej fáze je možné uvedené konanie hodnotiť po právnej a skutkovej stránke ako štandardné, pretože dosiaľ bolo vykonané dokazovanie v rámci výsluchu svedkov a predkladania písomností súvisiacich s predmetom konania bez nariadenia znaleckého dokazovania.

Pri posudzovaní správania sťažovateľa ako účastníka konania ústavný súd z predloženého spisu zistil, že sťažovateľ svojím správaním neprispel k predĺženiu konania.

Pri posudzovaní postupu krajského súdu v predmetnej veci ústavný súd z prehľadu spisu sp. zn. 6 Cb 1/06 zistil, že okresný súd listom z 30. decembra 2004 postúpil danú vec z dôvodu vecnej príslušnosti krajskému súdu, ktorému bol spis doručený 31. januára 2005.

Krajský súd vyslovil 2. februára 2005 nesúhlas s postúpením veci. Najvyšší súd uznesením sp. zn. 1 Ndob 9/05 z 28. februára 2005 rozhodol, že vecne príslušným súdom na prejednanie predmetnej veci je krajský súd, a to v zmysle príslušných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“).

Krajský súd uznesením č. k. 6 NcCb 4/05-44 z 21. apríla 2005 priznal sťažovateľovi oslobodenie od súdnych poplatkov a uznesením č. k. 6 NcCb 4/05-45 z 21. apríla 2005 vyzval odporkyňu, aby sa v určenej lehote vyjadrila k návrhu sťažovateľa. Vyjadrenie odporkyne bolo krajskému súdu doručené 30. mája 2005.

Krajský súd prípisom z 3. júna 2005 vyzval sťažovateľa, aby sa v určenej lehote vyjadril k stanovisku odporkyne. Krajskému súdu bola 6. júla 2005 doručená žiadosť okresného súdu o zapožičanie posudzovaného spisu v súvislosti s konaním sp. zn. 27 C 133/03. Spis bol vypravený 22. júla 2005.

Sťažovateľ doručil krajskému súdu 25. augusta 2005 vyjadrenie k stanovisku odporkyne s prílohami a 20. septembra 2005, 3. a 17. októbra 2005 žiadosť o začatie konania. Sťažovateľ doručil krajskému súdu 26. októbra 2005 a 15. novembra 2005 návrhy na doplnenie dokazovania. Krajskému súdu bol 12. decembra 2005 vrátený spis z okresného súdu. Sťažovateľ doručil krajskému súdu 14., 19. a 28. decembra 2005 žiadosti o začatie konania.

Krajský súd vydal 10. januára 2006 pokyn na predloženie spisu podpredsedovi krajského súdu s návrhom na preradenie veci do registra 6 Cb a nariadil termín pojednávania na 24. február 2006, pričom 12. januára 2006 bol súdom vydaný pokyn na vykonanie úkonov súvisiacich s prípravou pojednávania.

Na pojednávaní 24. februára 2006 bolo vykonané dokazovanie – výsluchy účastníkov konania a predvolaných svedkov, pričom pojednávanie bolo uznesením odročené na 10. máj 2006 za účelom ďalšieho dokazovania – výsluchu ďalších svedkov.

Sťažovateľ doručil krajskému súdu 6. marca 2006 návrhy na doplnenie ďalšieho dokazovania. Krajský súd vydal 8. marca 2006 pokyn na doručenie prípisu odporkyňi. Sťažovateľ doručil krajskému súdu 13. a 27. marca 2006 návrhy na zmenu a doplnenie petitu žaloby. Vyjadrenie odporkyne bolo krajskému súdu doručené 17. marca 2006.

Krajský súd prípisom z 13. apríla 2006 upovedomil účastníkov konania o odročení termínu pojednávania nariadeného na 10. máj 2006 na neurčito. Odporkyňa doručila krajskému súdu 25. apríla 2006 návrh na pristúpenie vedľajšieho účastníka do predmetného konania, pričom sťažovateľ sa k návrhu odporkyne vyjadril stanoviskom z 22. mája 2006.

Podľa úradného záznamu krajského súdu zo 14. júna 2006 bola predmetná vec v zmysle opatrenia predsedu krajského súdu č. 5 (Spr. 1008/06 zo 6. júna 2006) pridelená inému zákonnému sudcovi v dôsledku pracovnej sťaže pôvodnej zákonnej sudkyne na najvyššom súde (v termíne od 1. mája 2006 do 31. decembra 2006). Krajský súd nariadil 13. júna 2006 termín pojednávania na 22. august 2006 a vydal pokyn na vyžiadanie spisu okresného súdu sp. zn. 27 C 133/03.

Ústavný súd na základe uvedenej chronológie úkonov vo veci sp. zn. 6 Cb 1/06 dospel k záveru, že v predmetnej veci nemohlo dôjsť k zbytočným priet'ahom v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru. Krajský súd postupoval v danom konaní v súlade s platnými právnymi predpismi a smeroval v namietanom období plynule k naplneniu právnej istoty účastníkov konania, t. j. rozhodnutiu vo veci samej, pričom

celková dĺžka uvedeného konania a počet úkonov krajského súdu v danej veci vylučujú možnosť vzniku zbytočných prietáhov (napr. rozhodnutie sp. zn. III. ÚS 334/06).

V zmysle ustálenej rozhodovacej činnosti ústavného súdu jedným z dôvodov odmietnutia sťažnosti je zjavná neopodstatnenosť, ktorú možno vysloviť, ak ústavný súd nezistí priamu príčinnú súvislosť medzi namietaným postupom štátu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sťažovateľ namieta – napr. rozhodnutia sp. zn. I. ÚS 93/97, I. ÚS 24/98, III. ÚS 248/05, III. ÚS 170/06. Vzhľadom na skutočnosť, že ústavný súd odmietol sťažnosť pri jej predbežnom prerokovaní, nezaoberal sa žiadosťou sťažovateľa o priznanie primeraného finančného zadosťučinenia, ktoré je viazané na rozhodnutie vo veci samej (napr. III. ÚS 225/06).

V zmysle ustanovenia § 36 zákona o ústavnom súde v spojení s ustanovením § 142 OSP ústavný súd rozhodol, že žiadny z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania.

Z uvedených dôvodov rozhodol ústavný súd tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 23. augusta 2006